

ALT EMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

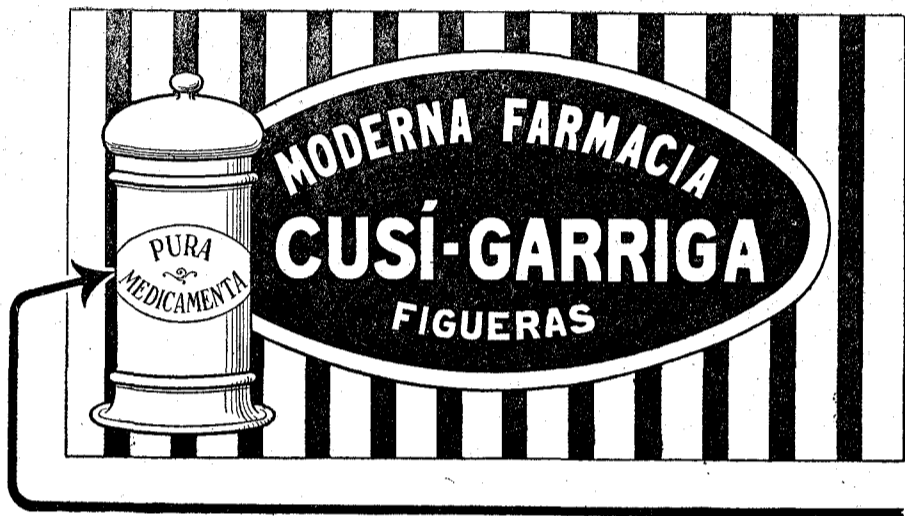
REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES

13 d'Octubre 1917

Any I - N.º 27

Preu: 10 cèntims

Havent deixat de regir la censura militar, als judicis de la qual no hem volgut subjectar-hi "ALT EMPORDÀ", reemprenem avui la seva publicació per espai d'unes setmanes interrompuda.

L'interupció

El bon seny de nostres llegidors ens lliuraria quasi d'una explicació per la suspensió temporal en la publicació d'Alt Empordà. Mes volem donar-la des d'ara, perquè resti millor definida la nostra actitud.

Es tan afros, és tan monstruós el procedir dels governants que acaben de liquidar l'Estat Espanyol si no s'hi posa ràpid aturador, davant els anhels renovadors de gran part dels ciutadans que poblen les terres ibèriques, enfront les manifestacions agudes del malestar i crisi general que mants ilustres de desgovern han produït, que tot pot justificar-se davant tal estat de coses, menys el consentiment vilipendiós o la tolerància aparent deguda a l'amordaçament de les plomes.

Perçò callarem abans d'escriure coses anodines i enganyoses pels llegidors, quan la censura s'extremà passant a mans d'una institució la qual, si bé és cert, té la missió altíssima de defensar el territori de l'Estat i de la Pàtria, en bona doctrina constitucional i segons els principis del dret públic modern, no deuria tenir la desagradable tasca d'intervenir en les publicacions per mitjà de les quals l'opinió pública es posa de

manifest criticant, lloant o encaminant les correnties ciutadanes, sinó en vertader cas de «estat de guerra», no quan els governants cometen l'abús i la ficció legal de sotmetre els ciutadans a un estat de coses parell sense motiu suficient.

Els problemes capitals que interessaven a l'opinió, no podien tractar-se. Les manifestacions del malestar popular havien d'escamotejar-se. La constatació d'errors i abusos era interdita. El periòdic censurat, si volia dir quelcom d'actualitat havia de fer el joc als governants. I això mai... Primer callar. I per ço callàrem, esperant l'hora en què d'acord amb els nostres «leaders» poguéssim parlar alt i clar.

Algú dirà: Es que aquesta hora ha arribat? Es que ara existeix llibertat absoluta en les coses a tractar per la premsa? Es que potser no hi ha encara una censura que limita la llibertat d'expressió del pensament? Es que s'han restablert totes les constitucionals garanties?

Certament que no. Però, per una part, la censura dona ja més ample marge al periodista d'ençà que ha passat en mans de funcionaris del poder civil, i han canviat les circumstàncies, i, per altre costat, nosaltres que, además de per interessos d'ordre general, vetlem per interessos locals,

davant la proximitat d'unes eleccions municipals no podíem deixar sense el seu més fàcil i eficaç orgue d'expressió a la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà» i a la seva Comissió d'Acció Política, ni podíem privar-nos d'un mitjà per a orientar als nostres ciutadans.

Així, doncs, tornem altre cop a la brega, per Catalunya, per l'Alt Empordà, per Figueres, i per l'Espanya Gran.

L'Assemblea de Parlamentaris

La vinent reunió a Madrid de la primera Comissió.

Els diaris s'ocupen de la pròxima reunió d'assembleistes a Madrid, al Congrés, i amb aquest motiu compliquen o tergiversen la veritat simple i clara, i prou eloqüent i forta en la seva simplicitat perquè se l'exornin amb aditaments fantàstics. La reunió que dintre pocs dies es celebrarà, no és pas reunió general de l'Assemblea sinó particular de la primera Comissió. A Barcelona han laborat i s'han reunit en el més discret silenci els membres de la primera Comissió, i ara cal que presentin les seves tasques al judici dels assembleistes no catalans assignats a aquell primer grup.

Qüestions essencials de l'estructura política, de l'efectivitat constitucional, han estat acuradament, pregonament estudiades, i sobre elles hi ha hagut acord. Som a l'aua d'un Estat definit i positiu. Aquesta fou, aquesta és, aquesta cal que sigui l'essència i la naturalesa de l'Assemblea: una gran tasca moderna i civil, l'oferiment als pobles hispànics d'una autèntica i poderosa idealitat política, la creació d'una ànima col·lectiva servida per organismes eficients.

Vetaquí una era realment nova dins la història política espanyola; vetaquí una funció creadora absolutament necessària i inarjonable; vetaquí una concordança amb un sentit polític del nostre segle, i dels pobles que van a l'avantguarda europea.

En el silenci

Al recomençar avui en les nostres columnes l'obra d'abans iniciada, i que les

circumstàncies pervingudes d'esdeveniments ja passats i jutjats havien fet que s'estronqués, ens cal renuar-la amb aquella mateixa fè i confiança que de sempre ens guia en la ben estimada lluita, de la qual en som seguidors, per tal d'obtenir la perfecta renovació de les velles teories governamentalistes que fins avui havien dominat exclusivament en els retaules de l'Espanya quieta i espaordida.

I més que abans, amb la confiança abrivada per nous ajuts que són oferts, amb el delit intensificat per un ambient propici, posem el nostre esforç i voluntat sota el guiatge dels homes que porten la davantera en la tasca renovadora que avui alçaprema tantes energies abandonades, tants dalers desconeguts enmig de la raquítica vida pública i ciutadana espanyola.

Quan s'han d'ocultar els veritables sentiments, quan la veu ha de pendre caïences fingides, tant-se-val interrompre el diàleg començat. Així hi queda, si més no, el joi de comparar els dos estats de opinió, — el d'abans i el d'ara, — i de treure'n les conseqüències i judicis que la mateixa comparança es porta. En l'obra del silenci seguit hem pogut apreciar-hi nosaltres profundes revelacions de nous valors que han sorgit a la llum de renovació, i que sens dubte hauran d'ésser factors estimats en el mateix bregar que ja de temps a nosaltres se'ns emporta.

Mai tant com en aquestes hores temorenques que es tornen feixugues pels governants del nostre Estat, s'havia alçat d'arreu i amb un crit tan general el clam de vida nova que s'escapa dels pobles vius de l'Espanya vella. Ja no és Catalunya sola, la terra befada i injuriada, aquella qui reclama l'ambient de sanitat, els batecs del qual li porten les modernitats obertes que del món li arriben: en el chor magnífic de les veus catalanes s'hi han ajuntat en aquests temps d'esdeveniments i frisances totes les altres veus que guardaven un llevat de fortalesa en el seu mateix silenci, i avui s'alcen plegades en l'acusació i en la reclamació.

Tothom s'és adonat de que és vinguda l'hora d'acabar amb els vicis del governament espanyol, i que damunt les runes de l'imperi de la ficció i del favoritisme cal alçar-hi l'organització d'una Espanya més sincera i més pulcra, on no s'hi facin sentir les estrebades de les ànsies populars que hi són opreses; tothom viu en aquests dies de forçat quietisme les fal·leres d'una pruija que de llargament els catalans hem sentit, i ara ja s'escampa com la llum entre les tenebres. I bé vindrà el sol batent després de l'aua qui s'anuncia.

En el nostre dissortat país on enstoquen homes de l'alçada política del senyor Dató per a regir la nau de l'Estat en els tràngols difícils de l'Europa revoltada, on la realitat ha d'aparèixer-hi sempre en les formes més crues i més doloroses, on encara poden existir-hi governs que perdurin mercès a tenir suspeses les garanties constitucionals i negats els drets de ciutadania i sobirania, avui, no-gens-menys,

s'hi sent una renovació, i aquest desig hi domina.

Són les fórmules noves que van infantant-se en el silenci feixuc aquelles qui s'imposaran per damunt de les greus acusacions d'ara. Quietament, silenciosament, amb l'abnegació que els dona la seva confiança, uns homes treballen per l'avenir d'Espanya: la tasca de l'Assemblea de Parlamentaris poc és finida, sinó que, al contrari, serà en els jorns futurs allí on haurà de cercar-s'hi l'eficàcia de la seva orientació.

Davant les eleccions municipals

S'atança la data del renovellament dels qui en la Casa Consistorial han d'administrar els interessos de la ciutat de Figueres; i, amb la natural importància que aital fet té en la vida ciutadana, els cercles i les colles polítiques de la localitat es preparen, i es fan circular mil càbales respecte l'actitud que en dites eleccions adoptarem els nacionalistes figuerencs.

Degudament autoritzats, podem afirmar que totes les versions que han circulat i circulen respecte a actituds de la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà» són absolutament inexactes i falses.

Des de fa dies, la Comissió d'Acció Política de nostra cabdal entitat es preocupa de l'actuació a emprendre, i bentost i oportunament i amb tota claretat dirà la seva orientació i senyalarà diàfanament l'actuació a seguir.

Preguem, per tant, als correligionaris i als que simpatitzen amb l'obra dels regionalistes, d'esperar la orientació i actitud que se'ls senyalarà inspirada tan sols en l'afecte que tots sentim per nostra estimada Ciutat.

L'ARTISTA

Un capvespre arribà a son esperit el desig de faisonar una imatge del «Plaer qui passa en un instant». I sortí pel món a carcar bronze. Perquè ell no més podia pensar en bronze.

Però tot el bronze del món era desaparegut, i enlloc del món hi havia bronze que hom pogués trobar, sinó solament el bronze de l'imatge del «Dol qui roman per sempre».

I aquesta imatge ell mateix, i amb les seves mans, l'havia faisonat i posat sobre la tomba d'un amor que havia estimat en vida. Sobre la tomba de la morta amor que mes havia amada, ell havia posat l'imatge de sa pròpia faiso, per tal que servís com un senyal del dol de l'home qui roman per sempre. I en tot el món no hi havia cap més bronze si no era el bronze d'aquesta imatge.

I ell prengué l'imatge que ell havia faisonada i la posà en un gran forn, i la donà a la flama.

I del bronze de l'imatge del «Dol qui roman per sempre», en faisonà una imatge del «Plaer qui passa en un instant.»

OSCAR WILDE

Trad.

Elogi de les Biblioteques Populares

En la nostra ciutat, a la qual va tocar-li l'honor d'ésser afavorida amb la concessió d'una de les Biblioteques Populares que la Mancomunitat de Catalunya ve creant en mants llocs de la nostra terra, encara hi és necessari que hi hagi algú qui defensi l'instal·lació de la Biblioteca en projecte. Enemics de tot ço que sia revelació de la cultura catalana que impulsa aquell organisme de govern el més alt que avui per avui posseeix Catalunya, hi han hagut homes que des de bon prin-

cipi han combatut la creació en la nostra ciutat de la Biblioteca amb què se'ns afavori, i han entrevancat tant com han pogut la seva definitiva instal·lació.

No caldria que nosaltres manifestéssim quin és la nostra posició en aquest afer que es discuteix en la vida municipal, puix en la mateixa essència dels ideals que propugnem hi rau la defensa de ço que constitueix un positiu avenç en catalanitat i també en democràcia; però quan s'alça la cridòria dels que són menys i intenta entelar l'efectivitat d'aquella obra, no volem defugir de pendre lloc en l'elogi.

Una intensa divulgació dels fins que persegueix la creació de les Biblioteques, potser hi fóra necessària, ja que són molts els que, avesats als raquitismes d'una cultura mediocre, ignoren quin sia l'alt sentit pedagògic que pot inspirar-la. I així veiem com per argument cabdal en contra d'ella s'ha emprat el tòpic de les altres Biblioteques públiques, —públiques en mínima extensió, no-gens-menys,— que en la nostra ciutat existeixen. No sabem quin concepte tindran de la cultura els detractors de la Biblioteca de la Mancomunitat que els permet utilitzar un argument de tan minça eficàcia; però amb el sol ús de semblant argument ja comprenem nosaltres que no serà ell gaire ample ni intens. —O! aquella Biblioteca de l'Institut en la qual hi ha tota la ciència emmagatzemada! segons expressió reveladora de la més infantil ignorància d'un dels senyors que han combatut la nova Biblioteca. Ella se'n emporta les simpaties de les ànimes senzilles que creuen que allí hi són tots els llibres haguts. I aquelles altres lleixes plenes de llibres polsosos de les Societats locals, també han colpit fonamentalment l'atenció meravellada de qui creu que ja tenim a Figueres prou ciència en dipòsit.

Els senyors que parlen així demostren que ells no hi han sentit mai en aquelles esmentades Biblioteques l'absència d'un llibre estimat i desitjat, i no han pogut fer-se càrrec de la seva insuficiència.

Però la futura Biblioteca vindrà a omplir el buit que hom hi sent. I és per ço que avui nosaltres hem volgut fer l'elogi de la Biblioteca de la Mancomunitat per a oposar-lo als qui la combaten amb arguments de mala fè.

INSTAL·LACIÓ DE LES BIBLIOTEQUES POPULARS.—Com a principi—i com a principi en el sosteniment del qual ens afermariem bastant, si és susceptible de discussions—creiem que totes les Biblioteques Populares que creï la Mancomunitat de Catalunya han d'instal·lar-se en edificis especials, propis, i preferentment, per poc que sia possible, construïts de planta amb aquest objecte. Res d'instal·lacions ambigües en recons de Municipis, d'edificis oficials, vells, mig enrunats, polsosos. Res de promiscuitats amb oficines burocràtiques o amb instituts que no donen gaire senyals de vida. L'instauració del sistema de Biblioteques Populares ha de representar el començ d'una vida nova en els pobles de Catalunya, i això ha de produir-se amb una puresa i amb un allunyament respecte als contactes amb la vida vella. Donin-se a les Biblioteques Populares edificis tan petits, tan modestos, construïts tan ecomòmicament com se vulgui, però locals propis, independents, nets, blancs, clars, decorats amb higiènica i econòmica coqueteria, i presentant per dintre i per fora un aspecte estètic, gai, plaent a l'ull. La blancor, la netedat han de dominar aquestes instal·lacions. Les lleis d'higiene i de l'indispensable confort han de respectar-s'hi. Per poc que sia possible, serà bo que es presentin aïllades, voltades només d'aire i vegetació. Les Biblioteques Populares han d'ésser com colònies materials i espirituals de l'esperit civil i de la modernitat, fins a les més apartades campanyes. Sobre la porta, en el frontís del seu local, l'escut de Catalunya o de la Mancomunitat de Catalunya ha de lluir, i en les festes i dies cabdals, la bandera pàtria assenyalarà aquest lloc, obert i hospitalari a les necessitats de la cultura.

CONSTITUCIÓ DE LA BIBLIOTECA.—SELECCIÓ DELS LLIBRES.—Un treball important, essencial, a fer, és el de la constitució d'un *Standard Catalogue*, amb llista de títols, autors, editors i preu dels llibres cabdals, més nous, més útils de cada matèria. Els principis que la ponència que treballa en aquesta tasca té en compte en la redacció d'aquell catàleg, són:

1.° Els llibres triats per constituir la base de una Biblioteca Popular al nostre país han de ser generalment de llengua catalana o castellana.

Supletoriament, incloem llibres en llengua francesa. Però devem advertir des d'ara que la necessitat d'aquesta suplència és molt freqüent.

2.° En una Biblioteca Popular no s'hi han d'incloure llibres que tinguin errors, sobre tot si es tracta d'obres recents, que ni una valor de relativitat tinguin. No és aquest el mateix cas d'una Biblioteca General; que pot i deu comprendre tota mena de llibres, àdhuc els insignificants, perquè una Biblioteca General és un instrument destinat a servir investigadors molt diversos, àdhuc els dedicats a recerques de les arts més especials i imprevistes. Però aquest no és el cas de les Biblioteques Populares. Una Biblioteca Popular no és mai un instrument d'investigacions especials i excèntriques. Els errors que un lector de Biblioteca General pot trobar en una obra, són esmenats, bé amb la mateixa abundància de lectures, bé amb el control d'una cultura adquirida per un altre mitjà. En l'ambient d'una Biblioteca Popular pot ser fàcil que el que hi llegeixi un llibre d'història que conté notícies falses, no tingui mitjà d'esmenar aquestes per un altre llibre d'història; ni estarà generalment dotat d'un judici crític suficient per apreciar la valor de la font o la garantia de l'informació. Constituir una Biblioteca Popular és un acte pedagògic. El catàleg d'una Biblioteca Popular és un instrument pedagògic. Per mitjà d'ell diem al lector popular: «Aquest llibre és bo; aquest llibre és cert; d'aquest llibre te'n pots refiar; més: aquest és el millor llibre, o un dels millors llibres que pots llegir sobre la matèria. A una demanda implícita de consell amb què tu acudis a mi, jo dono aquesta indicació que és una resposta». El catàleg, doncs, d'una Biblioteca Popular no ha d'acceptar sinó els resultats d'una tria. Son fundador o son Director responen en cert sentit de tot allò que s'hi conté.

ADQUISICIONS DE LA BIBLIOTECA.—Principi capital en això: Una Biblioteca no ha d'acceptar donatius sinó en metàl·lic.

A primera vista pot semblar paradoxal aquest principi; en general les Biblioteques de tota mena procuren, sol·liciten i àdhuc capten tota mena de ponatius en llibres.

L'acceptació de donatius en llibres és una de les causes que tantes biblioteques rudimentàries de Casinos o altres que coneixem, esdevinguin mortes, abandonades, sense cap utilitat. S'hi acumulen publicacions anodines, donatius de particulars o empreses poc generoses o forçats per compromís a la generositat, vils follets, opúscols miserables, memòries financeres il·legibles d'empreses, d'entitats oficials, etc., presents d'autors grafomans, tot el material en fi de cap interès, de lectura impossible o inútil, d'impossibles catalogacions. Tota aquesta escombraria omple els armaris, dificulta la consulta i descoratja alhora el bibliotecari i el lector. La capa de pols va creixent poc a poc en els prestatges que contenen dipòsits així, tan poc apetitosos de llegir, i en poc temps la Biblioteca resta convertida en una establa d'Augias que solament un nou Herakles podria netejar i ordenar.

Una Biblioteca Popular ha de ser tot el contrari d'això. Les nostres Biblioteques Populares han d'ésser llamineres a l'apetit de la cultura. En les nostres Biblioteques Populares, tornem a dir, no ha d'entrar-hi cap llibre que no sia curosament triat sota responsabilitat d'algú.

(De l'informe del Consell de Pedagogia sobre Biblioteques Populares.)

NOTES D'ART

EXPOSICIÓ

En una de les sales de la Societat de Concerts hi han exposats actualment una sèrie de petits quadres a l'oli del pintor Puig i Vilar, que colpeixen fortament l'interès del visitant per trobar-se aquest davant d'un veritable artista del pinzell, al nom del qual no li estava avesada la seva atenció d'*amateur*.

Unes 40 teles de tal pintor hi han exposades, i en cada una d'elles hi és consagrada la seva admirable disposició: aquells troços de paisatge arrancats de la visió natural, i que agraden als ulls per la justesa del seu color i per l'amor amb què són acabats; els reflexes de sol damunt les aigües aquietades del mar en calma; i aquells pins enmig de la llum, i aquella cura i veneració que unhom hi troba en cada pinzellada, fan d'aquesta Exposició una veritable delectança.

Mereix un bell elogi i un gran èxit el mestre Puig i Vilar que sincerament ens ha mostrat la seva ànima d'artista.

Tres projectes del jove i eminent arquitecte Joan Bordàs completen la Exposició, i acrediten i afermen la bona anomènia del seu autor.

Són uns veritables models de bon gust i harmonia.

WOTHAN.

SENSE GARANTIES

Pel Ministre de la Governació, el nou creuat de l'Espanya idònia, es llença dies enrera l'idea de la possibilitat d'unes eleccions municipals continuant la suspensió de les garanties constitucionals, que d'ençà de tan temps pesa sobre la opinio viva del poble.

Hom no creu en la possibilitat de tal esdeveniment insòlit, com seria una campanya electoral amb prèvia censura, limitació del dret de reunió i consuegüents entevancs i molèsties que suposa aquest estat anormal de dret,—de fet a Espanya es va convertint en normal,—enc que es digui que les eleccions municipals no sotsmouen la consciència política com les legislatives, ni fan necessària la crítica de les qüestions que afecten al règim de Govern.

¡Oïd que n'aniria de bé per als municipidors electorals el poder fer unes eleccions municipals així, que podrien passar a l'història amb el sant nom de *administratives* i fer-les servir de preparatòries a les generals que s'apropen!

Manifestada per la premsa diària l'impressió produïda per l'*ideica* del Sánchez ministre, és de creure es tornarà a la normalitat constitucional abans d'entrar en el període electoral i es podran emetre amb tota llibertat les opinions. Si així no fos, quedarien com altra prova del lliberal govern d'En Dato les eleccions SENSE GARANTIES.

TIBERI G.

La llei s'ha de complir

Les eleccions municipals

En alguns diaris hi surten aquests dies comentaris sobre si es faran o no les eleccions municipals. Els que en dubten desconeixen probablement la llei, i desconeixen que una llei necessita una altra llei per a quedar suspesos els seus efectes.

Diu la llei Municipal, en son article 44: «Las elecciones municipales se harán en la primera quincena del undécimo mes del año económico (novembre).»

I afegeix l'article 45: «Los Ayuntamientos se renovarán por mitad de dos en dos años.»

Per la llei electoral, les eleccions han de celebrar-se en diumenge, de manera que les municipals d'aquest any s'han de celebrar forçosament el dia 4 o el dia 11 de novembre, que són els dos diumenges de la primera quinzena del mes. I no publicant-se avui la convocatòria, les eleccions s'han de celebrar el dia 11, perquè les operacions del període electoral necessiten més de vint dies de temps.

La única facultat del poder executiu és la de suspendre les eleccions ajornant-les per el diumenge següent si greus circumstàncies d'ordre públic o d'altra mena impossibilitessin la lliure emissió del vot als electors. Per tot altre ajornament, és precisa una llei.

No estant reunides les Corts, i no havent hi cap llei que autoritzi el Govern per a suspendre les eleccions, les municipals d'aquest any han de celebrar-se el dia 11 de novembre, és a dir, d'aquí un mes aproximadament.

NOTES AGRÍCOLES

DE CRÉDIT AGRÍCOLA

El R. D. del 25 de Setembre establí la penyora agrícola sobre els arbres, fruits pendents, màquines i demés elements de l'indústria agrícola en garantia de préstecs, i quedant la penyora en poder del deutor, representa una ventatge i no petita per la classe pagesa, puix amb institucions complementàries com la que s'estableix en el títol II del mateix R. D., referent als resguards de

dipòsits, pot resultar de vertadera eficàcia aquesta autorització i per mitjà d'ella proporcionar als cultivadors de la terra el capital indispensable que ara havien d'anar a cercar en condicions onerosíssimes degudes en part a la manca d'una garantia fixa, fàcil d'obtenir des d'ara amb l'aplicació dels seus preceptes.

Potser que els formulismes que en el R. D. que comentem s'estableixen, siguin un inconvenient per l'aplicació corrent de la penyorà agrícola que el mateix desenrotlla, puix la necessitat de l'atorgament d'una escriptura pública i la seva consegüent inscripció en el Registre de «Prenda agrícola» que a càrrec dels Registradors actuals de la Propietat es creen, és indubtablement una trava que pot privar, sobretot en els seus començos, mantes vegades la seva aplicació. L'inconvenient esmentat podria fer-se menys sensible creant uns documents que, a semblança dels actuals contractes d'inquilinat, no fessin indispensable la intervenció de Notari públic en la seva atorgació, o almenys es podria limitar a la legalització de les firmes dels atorgants, com a requisit indispensable per a l'inscripció del document en el Registre. La modicitat dels honoraris d'aquells funcionaris en l'atorgament de les escriptures farà, per altra part, no tan gros l'inconvenient.

Més importància té per limitar la seva eficàcia, en quant es tracti de préstecs sobre fruits pendents, la manca d'institucions establint l'assegurança contra la pedregada i demés agents atmosfèrics que hom requereix amb urgència siguin una realitat, bé sia establint-la el Govern com a cosa oficial, o bé suplint la deixadesa del mateix mitjançant la creació de societats mutuales de regoneguda importància i serietat.

El títol II desenrotlla en els seus articles lo referent als resguards de dipòsit, permetent als Sindicats, Caixes Rurals i altres entitats que obtinguin autorització del Govern, el dedicar-se a les operacions pròpies de les Companyies de Magatzems generals de dipòsit, o sia: el dipòsit conservació de les mercaderies que les hi sien encarregades, i la emissió dels corresponents resguards que seran dos, un que acrediti el dipòsit i l'altre anomenat de garantia o *Warrant* amb el qual podran empenyar-se les mercaderies dipositades.

Les societats que es dediquin a aquestes operacions no tenen més obligació que portar els llibres de conformitat amb lo establert en el Codi de Comerç.

No cal ponderar perquè és notòria l'importància que representa el poder negociar amb mercaderies sense necessitat de la seva enagenació i solament amb el document acreditatiu del dipòsit. Cal afegir-hi el poder dedicar-se aquestes societats a la classificació, empaquetatge, etc. dels productes, i que els és permès també l'establiment de llotges de contractació i publicació de contractacions.

A les societats agrícoles els obre aquest R. D. un camp d'acció vastíssim que si saben aprofitar portarà indubtablement beneficioses conseqüències, i en la nostra Comarca fóra de desitjar s'estudiés la possibilitat de la seva implantació que senyalaria, cas de arribar-se a cap, amb una fita memorable el moviment agrícola empordanès, per dissort ben lent i endarrerit encara.

X. X.

DE L'AJUNTAMENT

En la sessió anit celebrada per la nostra Corporació Municipal, continuant-hi la discussió sobre la Biblioteca Popular, s'hi va acordar cedir, en la forma precisa que indiquen les condicions a les quals l'Ajuntament va subjectar-se al concórrer

al Concurs per a l'establiment d'aquelles Biblioteques, el terreny de la Presó Vella necessari per a l'edificació d'aquell nou centre de cultura.

No volem consignar aquí altra cosa que els noms dels consellers qui varen donar el seu vot.

Votaren a favor de la Biblioteca els senyors següents:

Cusi, Pichot, Pujolà, Burgas, Vidal, Teixidor (J.), Teixidor (E.), Canadell, Gratacós, Sala, Giralt, Ventura i Bonaterra.

Votaren en contra d'ella, els senyors **MORAGAS, LÓPEZ, i PASCAL.**

O sia: l'imperfecta trinitat.

DE LA SOPA DELS POBRES

Llista complementària de la subscripció

	Pessetes
Narcís Flori	2'00
Emili Oliveras	4'00
Josep Gelabert	50'00
Pere Alegri	2'00
Santiago Socias	20'00
Lluís Azemar	10'00
Eudald Giralt	15'00
Carme Butxaca	1'00
Agustí Cervera	1'00
Narcís Pau	2'00
Josep Taberner	2'00
Sebastià Escapa	7'00
Jacinte Noguera	4'00
Vicens Salleras Soler	2'00
Josep Gou	5'00
S. Segreranyes	0'50
Acosta Germanes	2'00
Joaquim Serra	10'00
Concepció Comellas	10'00
Albert Vilanova	7'00
Ramon Bartolomé	2'00
Teresa Rodeja	1'00
Rosa Pujol	2'50
Joan Pujol	3'00
Pere Pujadas	2'00
	167'00

Jocs Florals de l'Empordà

organitzats per l'Ateneu Empordanès, baix el patrocini del Magnífic Ajuntament de la Ciutat de Figueres.

ANY I.

Convocatòria

A tots els poetes, escriptors i músics de la terra catalana, salut.

El Magnífic Ajuntament de Figueres i l'Ateneu Empordanès, es senten honorats al convidar-vos a prendre part al poètic concurs que es celebrarà aquest any a la capital de l'Alt Empordà i que continuarà celebrant-se anyalment en una diferent ciutat empordanesa, a fi de lograr que l'esperit de las mateixes vagi dignament d'acord amb les modernes corrents de ciutadania.

Totes les composicions deuran enviar-se en la forma de consuetud i a nom dels respectius secretaris i en l'estatge social de l'Ateneu Empordanès, carrer del Pi, 11, Barcelona, abans del primer de novembre.

La Festa tindrà lloc en la ciutat de Figueres el dia 8 de desembre.

Les composicions musicals premiades seran degudament executades en l'acte de la celebració de la Festa Musical que tindrà lloc la nit del mateix dia.

Proximament es publicarà el cartell de premis. Es pot avençar, però, que són ja varis els consistents en metàl·lic i a tema lliure, com també que hi hauran valiosos premis destinats a sardanes i cançons populars.

Que la Verge vos inspiri, per glòria de l'Empordà i pel major esplendor del verb de Catalunya!

JURAT LITERARI

Pere Corominas, president; J. Pous i Pagès; Bonaventura Sabater; Miquel Roger i Crosa; Ramon Pella i Tort; Ambrosi Carrión, vocals; Eusebi Isern i Dalmau, secretari.

JURAT MUSICAL

Joan Lamote de Grignon, president; Juli Garrreta, de Sant Feliu de Guixols; Josep M. Soler, de La Bisbal; Simó Gratacós, de Figueres, vocals; Joan Gibert i Camins, secretari.

COMISSIÓ ORGANITZADORA

Josep Sans i Roquer, Lluís Portabella i Conte-Lacoste i Simó Gratacós i Oliveras. Barcelona 26 de setembre de 1916.

NOTICIARI

Aquest número d'ALT EMPORDÀ ha passat per la censura de l'autoritat governativa.

La nostra Audiència provincial ha deixat sense efecte el processament del jove Laureà Mont, i ha sobresseït la causa que durant tant de temps commogué fonament aquesta ciutat i encontrada, per suposar-lo les autoritats complicat en el cregut emmetzinament de la família Giménez morta d'estranya manera.

Ara que arriba la rehabilitació completa del fill d'una casa apreciadíssima en la nostra ciutat, i es confessa un error sofert, hom recorda el llarg calvari que hagué de patir en la seva ignocència el jove Mont. I és perço que nosaltres volem ara contribuir a la seva absoluta rehabilitació, i ens plau, además, avui que judicialment és provada com a certa la ignocència per tota la ciutat creguda en aquells instants d'afflicció pels seus pares i tota la família que ens són amics, fer-los part de la nostra satisfacció per aquest final de justícia.

Per l'Ajuntament del Port de la Selva, en el qual hi realitza una meritòria obra d'Alcalde el nostre apreciat amic N'Antoni Cairó, ha sigut pres per unanimitat l'acord de dedicar un dels carrers de la població a la gloriosa memòria de N'Enric Prat de la Riba, primer President de la Mancomunitat de Catalunya.

Aquest acord és un vivíssim exemple per aquelles altres poblacions que hi estan en descobert.

PRACTICANT Se'n necessita un a la Farmàcia Ferran. Donaran raó en la mateixa.

A iniciativa del patrici Carles Casades de Còdol, mercès al desvetllament del qual s'ha fet una gran avençada en el projecte d'urbanització del nostre formós passeig ciutadà, s'està preparant l'organització d'unes festes per tal de recullir els cabals necessaris per a dur a cap aquella millora urbana.

Entre les dites festes hi haurà funcions teatrals i cinematogràfiques en els coliseus de la ciutat, a més de la Festa de la Flor, a les quals és de creure que tothom voldrà contribuir-hi a fi de que pugui ésser ben prompte realitat el somni d'infant que hem sentit tots els figuerencs.

En altre lloc d'aquest número publicuem el cartell dels Jocs Florals organitzats per l'Ateneu Empordanès que han d'ésser celebrats en la nostra ciutat el dia 8 de Desembre vinent, i que a jutjar per les noves que en té la Comissió organitzadora tindran una plena importància que dignament clourà la temporada de Jocs d'enguany.

Malgrat de l'acord pres ja de temps pel nostre Ajuntament de donar el nom de l'excels poeta En Joan Maragall a l'avui anomenat carrer de la Presó, encara és

l'hora en què no han sigut canviades les lloses indicadores d'aquell carrer. Creiem que seria convenient que la Comissió Municipal que li pertoca se'n preocupés

El Govern ha nomenat un nou Alcalde de R. O. a Santa Coloma de Farnés, continuant la sèrie de nomenaments que de tals personatges ha vingut fent en mantes ciutats catalanes. Però allí, almenys, han pogut mostrar l'unanimitat de la protesta contra aquell senyor que hi va a interrompre la vida municipal.

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Gestió i tramitació dels préstecs amortitzables del Banc Hipotecari d'Espanya al 5% anyal.

Compra-venda de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (abans S. Pau)

FIGUERES

La «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà» ha enviat la seva adhesió a les gestions fetes per la Presidència del Congrés dels Diputats per tal d'obindre que la causa seguida al Diputat Don Marcell Domingo passi a la jurisdicció civil del Tribunal Suprem.

En ésser elegit President de la Diputació de Barcelona el senador per aquesta «provincia» i eminent amic nostre, Don Joan Vallès i Pujals, sentim la satisfacció de poder felicitar-lo coralment per la confiança que ha merescut dels seus companys de diputació d'ocupar el lloc difícil que sublimà en la seva actuació el Mestre Prat de la Riba.

La «Joventut Nacionalista» que té iniciada una subscripció per a oferir una bandera a la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà» prega als seus amics que no figurin encara en les llistes de donants sien servits de voler contribuir també a tan gentil present.

Avui dissabte havien de reunir-se a Barcelona per a canviar impresions sobre els problemes polítics d'actualitat, les comissions segona i tercera de l'Assemblea de Parlamentaris.

COL·LEGI-ACADEMIA

“MONTURIOL”

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d'importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren part activa en son ensenyament.

Tip Josep Trayter, Cervantes, 13, Figueres

Clínica del Doctor SALESA CREIXELL

Ex-Metge Tocòleg, per oposició, de Madrid; Metge de 1.ª classe del Cos de Presons, per oposició. De l'Institut Rubio.

CIRURGIA GENERAL, PART i MARIU

INJECCIONS INTRAVENENOSSES DEL 606

Pràctica de qualsevol intervenció quirúrgica.

Especialitat en la cura radical de la trencadura.

CONSULTA DE 11 A 1 - - - CARRER NOU, 25, 2. on

"La Electricidad"

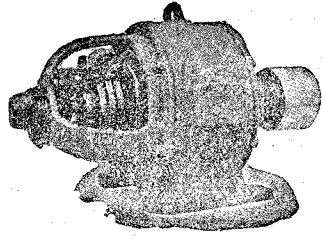
de Sabadell

MOTORS ELECTRICS

MOTO - BOMBES

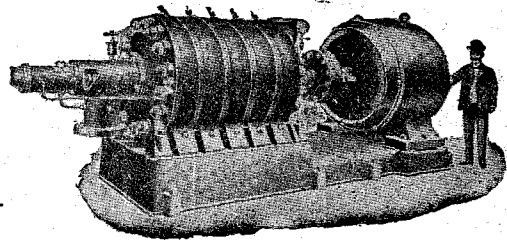
TURBINES

MATERIAL ELECTRIC

Demaneu preus i pressupostos als
UNICS REPRESENTANTS per a la comarca

Fills de JOAN LLONCH i PONS. -- FIGUERES

CENTRE D'ESPECIFICS

NACIONALS i ESTRANGERS

DIPOSIT D'AIGÜES MINERO

MEDICINALS - SUEROS

i VACUNES

ORTOPEDIA

PERFUMERIA

HIGIENICA

ESPECIALITATS

Farmacèutiques FERRAN

Fosfomaltina granular. Poderós
tònic reconstituent.

Neurokefaline. Especific segur i in-
fensiu per a calmar ràpidament el mal de
cap i dolors nerviosos.

Matacucs vegetal. Infal·lible per a expulsar els
cucs intestinals de les criatures.

Lloció capilar. Higiene del cap. Hermoseja el cabell;
evita i deté sa caiguda.

Tòpic callicida. Cura radicalment els ulls de poll i dureses
dels peus.

Dipòsit General: Farmacia FERRAN - FIGUERES

TRENCADURES

CURACIÓ RADICAL
AMB ELS

GABINET DE CALLISTA

Rambla, 7, 1.er - FIGUERES

Consultes gratuïtes de 9 a 1 i de 3 a 7

Petits braguers de goma per a nens, i faixes abdominals

La ciència ha donat un gran pas en el tractament d'aquesta molesta i perillosa malaltia, conseguint curar-la, en poc temps i en totes les edats, tal com podem provar-ho amb innombrables certificats de pacients que després de portar durant anys i anys aparells de tota mena, han pogut amb el nostre senzill tractament veure's lliures per sempre de la seva dolença.

Concessionari exclusiu per la província

DOMÈNEC RIPOLL

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8. 1.er - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

Camiseria COLL

PLACA CONSTITUCIÓ, 24

FIGUERES

Es l'antiga casa de confiança per comprar camises, colls, punys, genres de punt i tota mena de roba blanca, per a senyores i nens.

CAMISES A MIDA, CONFECCIÓ ACURADA

Especialitat en vestits de batejar

MAGATZEMS DE FERRO i FERRETERIA

Fills de Joan Llonch i Pons

Palau (Placeta,) 13. - FIGUERES

MAQUINARIA AGRÍCOLA

CUINES ECONOMIQUES

(Per a llenya, carbó i serradures)

CAIXES PER A CABALS

BATERIA DE CUINA

tota mena d'articles per a obres i construccions.

Fàbrica de glaç i Cambra Frigorífica

Per a detalls i condicions dirigir-se a la Fàbrica
Carrer de la Concepció, 17. (Telèfon 71) - FIGUERES

ALT EMPORDÀ

Periòdic setmanal nacionalista

Redacció i Administració: Cervantes, 1, pral.-Telèfon n.º 337

FIGUERES

Política: Vida ciutadana.

Preus de subscripció: { A Figueres: 1'00 pta. trimestral.
Per fóra: 1'50 » »

A Figueres se trobarà de venda en la Llibreria d'En Josep Masdevall,
carrer de Palau.

En l'Administració del setmanari hi són admesos anuncis.